ताश्रसपत्योऽपि ॥ ४९ ॥ अलक्षितः अंतकः मृत्युहेतुर्यस्यतम् अनुगताः प्रकृतयोऽमात्यादयोयस्यसोऽनुप्रकृतिः ॥ ५० ॥ बाष्पकलाभिः अश्रुबिंदुभिरुपरोधतः संदतत्वेननिरुद्धः कंठोयस्य ॥ ५१ ॥ उरुशुचाऽपितंबहुशोकेनन्याप्तम् एकमेवसंतिरुपम् ॥ ५२ ॥ विगलंत्यः स्र जोयभ्यस्तान्कशान् ॥ ५३ ॥ आत्ममृष्टेरप्रतिरूपमननुरूपंचेष्टसे तदेवाह नुअहोपरेष्टद्धेजीवित अपरस्यबालस्ययामृतिस्तत् तदाहिष्टद्धस्य स्र मृष्टिसामर्थ्याभावे बालेचमृतेसिततवसृष्टिनेष्टास्यादित्यर्थः ननुसाप्रतस्त्रसृष्टेर्विपरीतोऽस्मीतिचेत्तत्राह् विपर्ययः विपरीतोऽसिचेत्तर्हि त्वंप्राणि क्ष

तते। हपांतःपुरवर्तिनो जनानराश्चनार्यश्चितिशम्यरोदनम् ॥ आगत्यतुल्यव्यसनाःसुदुः खितास्ताश्च्यलीकं रुरुदुः छतागसः ॥ ४९ ॥ श्रुत्वाम्तंपुत्रमलिक्षतांतकं विनष्ट ष्टिः प्रपतन् स्खलन् पथि ॥ स्नेहानुवं येधितयाश्च चा भ्रशं विमूर्छितोऽनुप्रकृतिर्द्विजेर्दतः॥ ५० ॥ पपातबालस्यसपादमूलेम्हतस्य विस्तस्य शिरोरहां वरः॥ दो प्रेश्य सन्वाष्पकलोपरोधनो निरुद्धकं ठोनशशाकभाषितुम् ॥ ५० ॥ पतिं निरीक्ष्यो रुश्च चाऽ पितं तदा मतं च्वालं सुत मकसं तिं ॥ जनस्यरा ज्ञीपक्षेत्रस्त हु जंसती द्याना विललाप चित्रधा ॥ ५२ ॥ स्तन द्वयं कुंकु मगंधमं डितं निष्चित्री सांजनवाष्पविद्विभाः॥ विकायकेशान् विगलस्स जः सुतं श्वशोचित्रतं कुरुरोवस्त्रस्तरं ॥ ५३ ॥ अहो विधातस्त्रमती ववालिशो यस्त्रात्मस्त्रप्रतिह्वपमी हसे ॥ परेऽनु जीवत्यपरस्य या मृति विपर्य यश्चेत्वमसिध्रवः परः॥ ५४ ॥ निहक मश्चे दिहमत्यु जन्मनोः शरीरिणामस्तु तदात्मक मिनिः॥ यः स्नेहपाशो निजसर्ग यद्वये स्वयं कतस्ति मिनेविद्यस्ति॥ ५४ ॥

नामितदुःखकारित्वात् ध्रुवःनित्यः परःशत्रुरसि नतुरुपालुरित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ननुजीवकर्मा नुसारेणजन्मादिकुर्वतोममकोपराधस्तत्राह् नहीति पुत्रेजीवत्येविपताश्चियते पितरिजीवत्येवपुत्रोजायतइतिकमोनास्ति कर्माधीनत्वादितिचेत्त व्यास्त्रिक्ष्यं स्थित्वजन्मादिकमस्तु कित्वयारुत्यम् ननुमयाईश्वरेणविनाजिङक्षमितिदंकथंसित्थ्येत् भवतुनामतथापिनिजसर्गरद्धयेतेत्वयायः स्थे स्थेह्णाशःरुतस्तिममंस्ययमेवविद्ध्वसिछिनसीत्यादिकोशित नस्रेवंविधंदुःखंद्राकश्चिदपिपुत्रादिषुस्रहंकरिष्यतीतिभावः ॥ ५५ ॥